

Reunions de pares a l'escola bressol

Mercé Barnils

Encara que ja portem un rodatge de curs bastant avançat a les escoles, doncs estem ja preparant el Nadal, comantaré breument un tema d'im-

portància per a tots els que estem compromesos en el fet educatiu.

El tema és: «Reunions de pares en l'etapa d'escola bressol».

Cada cop més, els pares, valoren i entenen, l'importància de la tasca educativa en aquesta etapa «0-3 anys». La seva assistència massiva a les reunions així ho demostra.

El seu interès, és un fet, a part de tenir-lo per conèixer l'organigrama de funcionament del centre, és per renovar-se dels objectius educatius marcats a cada nivell.

Van entenen, que, en aquesta edat, té una gran importància el seu desenvolupament físic i psíquic, ja que aquest, configura la personalitat futura del nen.

Si fem un anàlisi comparatiu d'anys passats amb ara constatem que hi ha actualment un augment per part dels pares, en tot el que estigui relacionat amb el món del nen, i aquest va acompanyat d'un coneixement exhaustiu, del què fa el nen a l'escola per a poder tenir una coherència a l'hora de la seva actuació, cosa que abans, no si donava massa importància, ja que es reservava a edats superiors.

Un vot de confiança doncs, a tots els pares, que assumeixen el seu paper, col·laborant amb els educadors en la difícil però desafiant tasca educativa. Certament, l'educació és cosa de tots, així ho han entès els pares dels nostres nens.

Cartes al Director

Desert: Un altre punt de vista

He estudiat durant més d'un mes i mig, quasi dos, el temari per a unes oposicions per cobrir la plaça d'Auxiliar a l'Ajuntament. He de dir que, al final de tot, i va quedar clar que no era jo sol, tot aquest temps darrera un llibre, un sol llibre, ha servit de ben poc. El jurat de la convocatòria va donar-la deserta en veure que cap dels que ens hi presentàvem erem capaços de superar el mínim exigít.

Vull explicar aquí de què consta el temari d'aquesta prova. La part més important d'aquest temari és la segona, on s'ha d'explicar i raonar extensament el contingut de dos dels trenta-dos temes que m'havia d'estudiar, a part de tenir una redacció i, a vegades un contingut dignes de l'època franquista més dura, son d'una ambigüetat suprema. Un bon estudiant (no jo) s'els ha de llegir com a mínim dues vegades per començar a captar la idea de l'assumpte. El llibre on hi ha aquets temes consta de 367 pàgines i es fa pesadíssim de llegir i sobretot d'estudiar.

Tot això, però, no és cap mena d'excusa. Si el jurat va entendre que no erem suficient capaços, va fer molt bé de declarar deserta la plaça. El que jo vull qüestionar amb aquestes ratlles, és la validesa d'una prova tan ambigua i que al mateix temps no et qüestionava la teva capacitat de desenvolupar una feina concreta, en aquest cas dintre de l'Ajuntament. En les paraules de l'Alcalde Sr. Rafael Ballús, en el darrer número de "L'Actualitat", n'hi ha una part que em va sorprendre: "I no us penséssiu que les proves son difícilíssimes. De fa temps hem anat diversificant les proves per tal que, de cap manera, fóssin un concurs de memòria, sinó una forma objectiva de veure qui reuneix més aptituds per a una feina." No crec, des de el meu punt de vista, que aquestes paraules siguin del tot cer-

tes. Els que varem passar la primera prova de mecanografia, varem poder constatar que no havíem sabut "empollar" suficient, malgrat que teníem un coneixement bàsic de la majoria de temes. També varem descobrir la poca relació del que havíem de respondre (lleis, sistemes de funcionament generals, teories, etc.) amb la feina real que hauríem de fer a l'Ajuntament si passàvem les proves.

Potser estigui errat en fer aquestes consideracions, però, sincerament, aquesta impressió es va fer forta en mi, des de el moment de començar a estudiar fins que vaig sortir de la Casa Gran en acabar de fer les proves. Suposo que en una nova prova o convocatòria, ho podrem tornar a intentar.

Josep Costa i Sitjà

Afany d'informar

En tant que Regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament, m'agradaria respondre a una carta apareguda en el n.º 10 de la Revista que vostè dirigeix.

D'entrada, he d'agrair al senyor «que ha vist el Plan», el seu interès i les seves aportacions, sobre la manera de difondre el Pla, de cara a la població.

He de dir també, que si l'Ajuntament ha donat dos mesos d'informació pública (el doble del que exigeix la Llei...) no ha estat per evitar-la, sinó al contrari, per a facilitar-la.

I quines han estat, doncs, entre d'altres les mesures de difusió:

A) Les habituals i/o legals: publicació al Butlletí Oficial de la Província, anunci a «La Vanguardia» i a les revistes locals, col·laboració de cartells anunciant l'exposició del Pla.

B) Edició d'un follet, de caràcter divulgatiu del què pot representar el Pla per a la Ciutat. Edició (actualment a punt de sortir), d'un petit llibre resum dels trets i característiques generals del Pla.

C) Foment de la participació i debat a nivell associatiu. Donada la importància del Pla, des de fa uns dies venim explicant-lo a grups representatius d'Associacions de Veïns, de botiguers, arquitectes..., en els propers dies, esperem també la visita dels escolars de la Ciutat, que han estat expressament convidats a veure l'exposició.

Els ciutadans que visiten l'exposició, saben que tant al matí (de 10 a 1), i a la tarda (de 6 a 9), hi ha una Llicenciada en Geografia i un Arquitecte, que tenen per missió, de fer assequible i més entenedora una exposició que, sens dubte, conduirà una informació de caràcter molt tècnic.

Des de la consideració, general per altra banda, de que d'informació sempre s'en pot fer més, he volgut posar de manifest el que l'Ajuntament ha volgut fer, per la comprensió i difusió de l'exposició.

Josep Pujadas i Maspons

